

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: V [REDACTED] D [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený opatrovníkem V [REDACTED] P [REDACTED]
bytem [REDACTED]
právně zastoupený advokátem JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M.
sídlem Ověnecká 78/33, Praha 7

proti
žalovanému: **Středočeský kraj**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 11. 3. 2016 se žalobce domáhal a) určení nezákonnosti zásahu žalovaného spočívajícího v opomenutí učinit cílené a konkrétní kroky vedoucí k zajištění dostupnosti poskytování sociálních služeb pro žalobce s poruchou autistického spektra a mentálním postižením, b) určení nezákonnosti zásahu Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „druhý žalovaný“) spočívajícího v opomenutí koordinovat poskytování sociálních služeb vedoucích k řešení nepříznivé sociální situace a k sociálnímu začleňování žalobce a c) určení nezákonnosti zásahu Městského úřadu [REDACTED] (dále jen „třetí žalovaný“) spočívajícího v nezajištění poskytnutí sociální služby v nezbytném rozsahu.
2. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 14. 6. 2016, č. j. 46 A 23/2016 - 63, rozhodl ve výroku I tak, že opomenutí žalovaného učinit cílené a konkrétní opatření vedoucí k zajištění dostupnosti poskytování sociálních služeb žalobci bylo nezákonné. Ve vztahu k druhému a třetímu žalovanému byla žaloba výrokem II zamítnuta pro nedůvodnost. Tento rozsudek byl ve výroku I na základě kasační stížnosti prvního žalovaného zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 6. 2017, č. j. 3 Ads 151/2016 - 59, a v části, v níž se žalobce domáhal určení nezákonnosti zásahu prvního žalovaného, byla žaloba odmítnuta. Nálezem Ústavního soudu ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. I. ÚS 2637/17, byl citovaný rozsudek NSS zrušen, neboť bylo

shledáno, že jím byla porušena základní práva žalobce, a to právo na zdraví podle čl. 31 Listiny základních práv a svobod, právo na přiměřenou životní úroveň podle čl. 11 Mezinárodního paktu o hospodářských a sociálních a kulturních právech, právo na nezávislý způsob života a zapojení do společnosti podle čl. 19 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením a právo na soudní ochranu podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. NSS následně rozsudkem ze dne 9. 5. 2019, č. j. 3 Ads 151/2016 - 117, opět zrušil kasační stížností napadený rozsudek zdejšího soudu ve výroku I a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
4. Podáním ze dne 6. 10. 2019 vzal žalobce prostřednictvím svého zástupce žalobu zpět. Zároveň navrhl, aby soud rozhodl o zastavení řízení.
5. Vzhledem k tomu, že podání žalobce obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě v souladu s citovaným § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil. Je přitom zřejmé, že zpětvzetí se může vztahovat pouze na tu část žaloby směřující proti žalovanému, o níž dosud nebylo soudem pravomocně rozhodnuto.
6. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud na základě ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle nějž nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků, bylo-li řízení zastaveno. Soud z obsahu spisů nezjistil, že by byla žaloba vzata zpět pro pozdější chování žalovaného podle druhé věty uvedeného ustanovení, přičemž ani žalobce se přiznání náhrady nákladů řízení nedomáhal. Výrok o nepřiznání náhrady nákladů řízení se vztahuje i na náklady vzniklé v řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu